

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

2

1905

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

ÉDITIONS
BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ της Κ.Υ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΑΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Α'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ¹

44.

Πεγ. 0,24 × 0,175. Αἰῶνος XII (φ. 158).

Τετραευάγγελον.

Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Τὸ κατὰ Ματθαῖον ἀρχεται ἐν φ. 1^α (ἀκέφ.) διὰ τῶν λέξεων βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῶ (Ματθ. 4,23). — Τὸ κατὰ Μάρκον ἀρχεται ἐν φ. 49^α. — Τὸ κατὰ Λουκᾶν μένει κολοβόν ἐν ταῖς λέξεσι τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου ὡς ἐγένετο ἀνὴρ . . . (Λουκ. 24,19) — Τὸ κατὰ Ἰωάννην λείπει.

Τῆς σωζομένης ἀρχῆς τῶν εὐαγγελίων τοῦ Μάρκου καὶ Λουκᾶ προηγείται πίναξ τῶν κεφαλαίων αὐτῶν καὶ ἐν ἀρχῇ αὐτῶν εὐρηταὶ κομψόν καὶ πολύχρωμον ἐπίτιτλον καὶ ἀρχικὸν γράμμα.

Τὰ φ. 1 καὶ 8 ἀποκεκομμένα ἐν τῇ ᾠφ.

Στάχωσις βυρσίνη νέα.

¹ Συνέχεια ἐκ τῆς σ. 364.

415

Χαρτ. 011 X 0201. Αἰῶνος XVI (φ. 389).

1 (φ. 2^a). « Παραίνεσις θείων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειωτάτην. Καφάλαια τινά, ἐξηλεγμένα εἰς τὸ γεροντικόν, τὸν λεγόμενον παράδεισον ».

2 (φ. 69^a). « Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐενοφῶντος, συγκλητικῆς γενομένου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Μαρίας καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Ἰωάννου καὶ Ἀρκαδίου ».

3 (φ. 86^b). « Βίος καὶ πολιτεία τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου ».

4 (φ. 100^a). « Μαρτύριον τῆς ἀγίας Ἀναστασίας ».

5 (φ. 104^b). « Βίος τῆς ἀγίας ὁσιομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς ».

6 (φ. 111^b). « Βίος καὶ ἄσκησις τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας τῆς ἀπὸ αἰτερίδος ἀσκησάσης κατὰ τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου ».

7 (φ. 130^a). « Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ».

8 (φ. 140^a). « Μηνὶ Μαρτίῳ ιζ': Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἀγίου Ἀλεξίου ἀνθρώπου θεοῦ ».

9 (φ. 145^b). « Διήγησις τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν ταῖς Χῶναις ».

10 (φ. 153^a). « Πράξις τοῦ ἀγίου καὶ πανευρήμου ἀποστόλου Θωμᾶ ».

11 (φ. 171^b). « Διήγησις μερικὴ τῶν θαυμάτων τοῦ ἀγίου καὶ πανενδόξου ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς τελειώσεως, ἐν ἐπιτόμῳ συγγραφείσῃ μετὰ τοῦ μαρτυρίου ».

* Ἀρχ. Ὁ πρωτόκλητος τῶν ἀποστόλων Ἀνδρέας ὁ ἐπίγειός ἀγγελὸς καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος.

12 (φ. 186^a). « Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου ».

13 (φ. 189^a) « Ἐπιστολὴ τοῦ **Μελάτου** πρὸς τὸν βασιλέα Ῥώμης **Τιδέριον** ».

14 (φ. 193^a). « Περί τοῦ ἀρνησαμένου τὸν Χριστὸν ἐγγράφως ».

15 (φ. 198^a). « Περί τῆς γυναικὸς τῆς ἐξομολογησάσης ἐγγράφως τὰς ἀμαρτίας αὐτῆς ».

16 (φ. 200^b). « Περί τοῦ βαπτισθέντος Ἑβραίου τοῦ Ἰωσήφ καὶ ἱατροῦ τοῦ μετονομασθέντος Ἰωάννου ἐν τῷ θείῳ βαπτίσματι ».

17 (φ. 203^b). « Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν **Συμεῶν τοῦ Στυλίτου** ».

18 (φ. 213^b) « Διήγησις μερικὴ, ἐκ τῶν ἀπείρων θαυμάτων τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων **Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ** ».

19 (φ. 217^b). « Περί [ἐ]γκρατείας ».

Ἐν τῇ ὥσ' Ἐκ τοῦ Ἐφραΐμ τοῦ Σύρου.

Ἄρχ. Μακάριος ἀληθῶς καὶ τρισμακάριος φυλάξας.

20 (φ. 220^a). « Διήγησις τοῦ ἀβδᾶ **Γερασίμου** ».

21 (φ. 222^b). « Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν **Εὐφροσύνης** ».

22 (φ. 232^a). « Ἀποκάλυψις **Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου** ».

23 (φ. 255^a). « Ἐρωτήματα τινῶν ἀσκητῶν πρὸς τὸν μέγαν Βασίλειον περὶ τοῦ πῶς καὶ πόθεν ἀρξασθαι τῶν τοῦ θεοῦ ἐντολῶν » ζε' τὸν ἀριθμόν.

24 (φ. 338_ς). [**Βασιλείου τοῦ μεγάλου**]. Ὁμιλίαι ἐξ.

Ἡ α' (ς) « Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ ». Ἡ τελευταία (ια') ἐν φ. 383^b « Τίνος ἕνεκα ἀναχωρεῖ πάλιν ».

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀρχὴν παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ ζύλῳ σύμβολον σταυροῦ μετὰ τοῦ IC XC NIKA καὶ δυσζυμβλήτων περὶ καὶ κάτωθεν γραμμάτων ἔχον ὧδε·

	τ	
	IC	XC
ϛφ	NI	KA
		πτ
	χ	
	π	
χ	α	ρ
χ	β	ρ
χ	δ	ρ
χ	ε	ρ
	τ	
	χ	
	λ	
	ρ	

Ἐν δὲ φ. 230^b καὶ 231^a ἐν τῇ κάτω ᾧα γέγραπται μονοκονδυλικῶς Ἰωάσαφ ἱερομόναχος.

Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ ἀξίων λόγου διὰ γραφίδος εἰκόνων ἐν μὲν φ. 1^a τοῦ Χριστοῦ, ἐν δὲ φ. 1^b τῆς Παναγίας, ἐν δὲ φ. 25^{1a} ἀγγέλου, ποδῶς καὶ κεφαλῆς.

Στάχωσις ἀπλῆ βυρσίνη.

46.

Χαρτ. 0,10 × 0,135. Αἰῶνος XVII (φ. 125).

1 (φ. 1^a). Ὁσιωτάτου καὶ λογιωτάτου παπαῦ κὺρ Μαξίμου μαθητοῦ τοῦ κυρίου Θεοδοσίου τοῦ Κορυδαλέως Ἑρμηνεία τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου εἰς πεζὴν γλώσσαν.

2 (φ. 9^a). «Ὁμιλία τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Κυριακῇ τοῦ Πάσχα».

3 (φ. 39^a). Ὁμιλία ἀνεπίγραφος.

Ἄρχ. Ἀναγκαζόμενος ἀπὸ τὴν ἀγάπην σας ᾧ Χριστιανοὶ καταπιάνομαι νὰ ὁμιλήσω.

4 (φ. 41^a). « Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Κυριακῆ τοῦ Πάσχα ».

5 (φ. 47^a). « Λόγος Γεωργίου ῥήτορος τῆς μητροπόλεως Αἰνίου εἰς τὴν ζωοδόχον πηγὴν ».

6 (φ. 63^a). « Τῆ Κυριακῆ τοῦ Θωμᾶ εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην ».

7 (φ. 69^a). « Κυριακῆ τῶν μυροφόρων εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον ».

8 (φ. 73^a). « Κυριακῆ τοῦ Παραλύτου εἰς τὴν λειτουργίαν εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην ».

9 (φ. 77^a). « Σύνοψις τῶν θείων καὶ ἱερῶν τῆς ἐκκλησίας μυστηρίων εἰς ὠφέλειαν τῶν ἱερέων ἀπλῆ φράσει παρὰ Νεοφύτου ἱερομονάχου Ῥοδινοῦ Κυπρίου τοῦ Συναΐτου συντεθεῖσα ἐν ἔτει αχκη^ϥ ἐν τῇ Ῥώμῃ : - καὶ ἀκόμι ἔχει καὶ ἐξήγησιν τῶν δέκα ἐντολῶν καὶ περὶ ἀμαρτιῶν καὶ περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτιμιῶν καὶ περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας ».

10 (φ. 116^a). « Ἀποκάλυψις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅταν ἔμελεν ἐλθεῖν ἰδεῖν περὶ τῶν κολάσεων, ἰδεῖν τὰς κολάσεις ».

Ἐν τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ ξύλῳ καὶ τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ λείψανα ὑπογραφῶν νεωτέρων ἐν αἷς βλέπομεν Δούκην Σεβαστὸν, Λασκαρίαν, Παλαιολογίαν καὶ Χαδεμένον.

47.

Χαρτ. 0,107 × 0,102. Αἰῶνος XVIII (φ. 177).

1 (φ. 2^a). « Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν τοῦ Ἰακώβου Πηλουσιώτου μερικῶν ἐπιστολῶν ».

2 (φ. 36^a). « Ἐκ τῶν τοῦ Ἀχιλλέως Ἀλεξανδρέως Πατίου τῶν ἐπὶ Λευκίπην καὶ Κλειτοφῶντα ».

3 (φ. 45^b). Ἐρμηνεία εἰς Μαύλου τὴν πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ἐπιστολὴν, κεφ. γον^ϛ.

4 (φ. 47^a). « Περὶ τῶν τειχῶν τῆς Βαβυλῶνος περὶ τῆς γέφυρας καὶ τῶν ὁχθῶν τοῦ ποταμοῦ, καὶ περὶ τῶν παλατιῶν καὶ τῶν κρεμαστῶν κήπων, ἐξ ὧν τὰ πλεῖστα ἦσαν ἔργα τῆς Σεμιράμιδος, καὶ ἠριθμῆθησαν ἐν τοῖς ἐπτὰ θεάμασιν ».

5 (φ. 50^a). « Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐνώπιον τοῦ ὑψηλοτάτου ἡμῶν αὐθέντου κυρίου κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Νικολάου βοεβόδα παρὰ τοῦ Νικολαῖτζα υἱοῦ τοῦ γραμματικοῦ Παναγιώτου κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. 1736 ».

Ἐπεταὶ Πολυχρόνιον εἰς τὸν αὐτὸν βοεβόδαν σὺν τῇ δόμνῃ αὐτοῦ Αἰκατερίνη καὶ ταῖς δομνίτζαις.

6 (φ. 53^a). Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ Πάσχα τοῦ 1737.

7 (φ. 57^a). Λόγος εἰς τὸ Πάσχα, δι' ἐτέρας χειρὸς γεγραμμένος.

8 (φ. 58^a). « Λόγος ἐκφωνηθεὶς παρὰ τῶν δώδεκα μαθητῶν τοῦ ἐν Σαρανταρίῳ αὐθεντικοῦ σχολείου κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἐνώπιον τοῦ ὑψηλοτάτου ἡμῶν αὐθέντου Κωνσταντίνου βοεβόδα ».

Ἐν τέλει· ἀψλς^ϕ Μαΐου κατ'.

9 (φ. 62^a). « Λόγος ἐκφωνηθεὶς παρὰ τοῦ ἀρχοντος γραμματικοῦ κυρίου Παναγιώτου Βυζαντίου τοῦ καὶ πριμικηρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας εἰς τὴν λαμπροτάτην στεφηφορίαν τοῦ εὐσεβεστάτου, ὑψηλοτάτου καὶ φιλοχρίστου αὐθέντου ἡμῶν καὶ ἡγεμόνος κυρίου κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Νικολάου βοεβόνδα ».

Ἐπεταὶ α') Ἐπίγραμμα ἰαμβικὸν εἰς τὸν αὐτὸν ἐκ στίχων 19. Ἄρχ. Θεὸς προσιδὼν ὡς ἐτάζων καρδίας | τὴν εὐσέβειαν σῆς ψυχῆς θεῖε κράτορ Τέλ. εἰς τόνδε θῶκον Οὐγγροβλαχίας πάσης | πανευτυχῶς τε καὶ σοφῶς καὶ σωφρόνως, | αὐτοχθόνων τε ὡς γαλήνην καὶ ξένων· β') Δύο Ἡρωελεγεία εἰς τὸν αὐτόν.

10 (φ. 65^a). Λογίδριον προσφωνηθὲν ἐνώπιον τοῦ ὑψηλο-

τάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Μιχαήλ Ρακοβίτζα βοεβόδα εἰς τὴν αὐτοῦ ἐπιδημίαν ».

11 (φ. 67⁶). Λόγος εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ἐπεταὶ Πολυχρόνιον εἰς τὸν βοεβόδαν Ἰωάννην Μιχαήλ Ρακοβίτζαν μετὰ τῆς δούνας καὶ τῶν μπεϊζαντέδων.

12 (φ. 70²). « Λογίδριον προσφωνηθὲν ἐνώπιον τοῦ ὑψηλοτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Νικολάου βοεβόδα εἰς τὴν λαμπροτάτην αὐτοῦ ἐπιδημίαν ».

13 (φ. 72⁶). Λόγος εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

14 (φ. 75²). Γεωργίου Τραπεζουντίου Ἐπίγραμμα λαμβικόν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἔτους εἰς Ἰωάννην Κωνσταντίνον Νικολάου βοεβόδα. Ἐκ στίχων 35.

15 (φ. 78²). Ἐρμηνεία τοῦ ῥήτου Ἄνθρωπος ματαιότητι ὁμοιώθη· αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι.

16 (φ. 81⁷). Στεφάνου υἱοῦ τοῦ γραμματικοῦ κδρ Παναγιώτου Λόγος ἐνώπιον τοῦ Νικολάου βοεβόδα τῇ 25 Δεκεμβρίου 1727.

17 (φ. 82⁶). Λογίδριον εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα 1727.

18 (φ. 82⁶). Πολυχρόνιον εἰς τὸν μητροπολίτην Οὐγγροβλαχίας καὶ ἑξαρχον Πλαγηνῶν Δανιήλ.

19 (φ. 84²). Ὁμιλία εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.

20 (φ. 85²). Στεφάνου υἱοῦ τοῦ γραμματικοῦ κδρ Παναγιώτου Λόγος τῇ 22 Ἀπριλίου 1728.

21 (φ. 89²). Ὁμιλία εἰς τὸ Πάσχα.

22 (φ. 94⁶). Ὁμιλία εἰς τὸ Πάσχα τοῦ 1733.

23 (φ. 97⁶). Ὁμιλία εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ τοῦ 1734.

24 (φ. 101²). Ὁμιλία εἰς τὸ Πάσχα τοῦ 1735.

25 (φ. 105²). « Ἐρμηνεία εἰς τοὺς τοῦ Ὀκτωῆχου ἀνάβα-

θμούς ἐκδοθεῖσα παρὰ Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου.

25 (φ. 172^a). « Ἐκ τῶν ἐρωταποκρίσεων τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου, τοῦ φιλοσόφου καὶ μάρτυρος ».

26 (φ. 178^a). Μαθητικὸν γύμνασμα περὶ στρατειῶν Μουσουλμάνων.

Οἱ πλείστοι τῶν ἐν τῷ κώδικι περιλαμβανομένων λόγων εἶνε γραμμένοι ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ἐν φ. 1^a Ἑρμηνεία εἰς τὴν ἐπιστολὴν Παύλου πρὸς Γαλάτας κεφ. 6 (ἀκέφ.). Ἐν φ. 178^b κατάλογος σκευῶν μαγειρικῶν ἄλλῃ χειρὶ. Ἐν τῇ ἄνω ᾧα τοῦ φ. 2^a. Καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐκ τῶν τοῦ γραμματικοῦ Παναγιώτου, ἐν δὲ τῇ κάτω ᾧα δις ὑπὸ διαφόρων χειρῶν. Ἐκ τῶν τοῦ Οὐγγροδλαχίας Νεοφύτου.

Τὰ φ. 1^b, 24^b, 25, 35^b, 49, 61^b, 67^a, 76, 77, 87, 88, 104^b ἄγραφα.

Ὁ κώδιξ ἀστάχωτος καὶ τιλφόβρωτος.

48

Χαρτ. 0,201 × 0,105. Αἰῶνος XVI (φ. 341).

1 (φ. 3). Μανουὴλ Μελαξοῦ Νομοκάνων ἐν κεφ. υπζ', ὧν ὁ πίναξ ἐν φ. 4^a - 20^a.

Ἐν φ. 321^b Κεφ. υπδον « Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Χρονικὸν ἐν συνόψει ». Περιέχεται « Ἀρχὴ τῶν βασιλέων Περσῶν », « Βασιλεία τῶν Πτολεμαίων » καὶ « Βασιλεῖς Χριστιανῶν », ὧν ἐν τέλει (φ. 331^b)· ςπνζ' τῷ νη ἔτει ἤλθαν οἱ δεσπότες εἰς τὴν Ἠελοπόννησον ὃ τε κύρ Θωμᾶς καὶ κύρ Δημήτριος· τῷ δὲ νθ ἀπέθανε ὁ σουλτάν μουράτης, καὶ διαδέχεται τὴν δυναστείαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ σουλτάν μεχεμέτης καὶ οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ στρατεύει κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. — Ἐν φ. 331^b Κεφ. υπεον « Περί τῶν Ἀγαρηνῶν ὅτι ἐν ποίῳ ἔτει ἔλαβον τὴν βασιλεύουσαν τῶν πόλεων καὶ τὰ ἕτερα κάστροι ». Ἀρχ. Τοῦ ςπζα μαίω καθ' ἡμέρα γρ βασιλεύ.

οντος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου παρεδόθη ἡ Κωνσταντινούπολις τοῖς Ἰσραηλιταῖς. Τέλ. Καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει παρέλαβαν καὶ τῇ Μονεμβασίᾳ καὶ ὅσοι ἠθελον Ναυπλοιοῦνται καὶ Μονεμβασιοῦνται ἀπῆλθον μετὰ τῶν Βενετικῶν· οἱ ἄλλοι δὲ ἔμειναν ἐν τῇ ἰδίῃ πατρίδι αὐτῶν· ἔλαβον δὲ οἱ Βενετικοὶ καὶ τὰς σκευὰς τῶν κάστρων καὶ τὰς καμπάνας τῶν ἐκκλησιῶν· ὅτι οὕτως ἐσυμφώνησαν ὅταν ἐποίησαν τὴν ἀγάπην. Ἐν φ. 333^ε ἀρχεται τὸ Κεφ. υπς^{ον} ἐπιγραφόμενον «Περὶ τῶν αὐθέντων τῶν Ἰσραηλιτῶν, πόσοι ἦσαν ἀπαρχῆς ἕως τοῦ νῦν καὶ πῶς καλοῦνται». Ἀρχ. α' Ὀτμάνης. β' Ὀρχάνης. Τέλ. ιδ' σουλτάν Ἀχμέτης. Οὗτοι εἰσὶν οἱ αὐθένται οἱ λεγόμενοι Ὀτμανλλίδεις. Ἐν φ. 334^α ἀρχεται «Κεφ. υπς^{ον} Ὁμιλία διάφορη εἰς παρηγορία τῶν θλιβομένων ἐνεκεν τῶν τελευτησάντων αὐτῶν συγγενῶν».

Ἐν τοῖς τιλφοβρώτοις φ. 1, 2, 340-342 ἐγράφησαν ὑπὸ νεωτέρων χειρῶν διάφορα σημειώματα καὶ δοκίμια κοῦδουλίου. Μεταξὺ τούτων ἐν φ. 1^α 1786 Ἀπριλίου 7 ἀνακαινίσθη ὁ παρὼν νόμος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Παναγιώτου ιερέος τοῦ Δούλια. Ἐν φ. 1^ε διὰ χειρὸς τοῦ ιδ' αἰῶνος ἀρχομένου· Ὅμως ἐρχόντος ἐσυνάχθισαν ὅλοι ἡ χωριάταις καὶ ἐκατέβηκαν εἰς τὴν μεγάλην βρῖσιν μὲ στοχασμὸν μήπος καὶ κάμουν φτάσι νὰ κοποῦν τὰ ντάπνα (;) καὶ οἱ παγες εἰ πολὺς ὀλοῦ ἐπερναν ἡ ἀρχωταις καὶ εἰς ταῖς 21 τοῦ ριθέντος μηνὸς μὲ το ναποστενέρον διὰ τα ταπεια (;) καὶ πάγες εἰς ταῖς 21 : ὄραις τῆς ἡμέρας ἐπήκαν εἰς τὴν χώρα ἡ χωριάταις μόνον ὀλου εἶχαν καὶ κανόνια : 3 : καὶ εἰς τὸν ἅγιον μὲν καὶ τέλος πάντων δὲν ἔκαμαν ἄλο παρὰ μόνον πῶς ἔκαψαν τὸ μαγαζὶ τοῦ Σιρ. (;) σταῦρου διατὶ αὐτὸς ἦτον ὁ ἐνάντιος εἰς ὄλα· εἰς ταῖς 28 : τοῦ παρόντος πῆθε τὸ μελητάρη καὶ εἰς ταῖς 20 : ὄραις ἐστρατευσε δια ταῖς σφακνόταις· καὶ ἡ λευκάδιοι ἄλη ἔφηγαν καὶ ἄλη ἐστάθησαν εἰς πόλεμον καὶ ἀπὸ χωριάταις ὀλήγη ἐσκοτόθεικαν καὶ ἀπὸ ἐκλέζους μάληστα πολὴ· ἔπειτα πῆθε ὁ καίναираλ καὶ εκραιμασαι διὰ παπάδες τὸν σραδοσκιάδη καὶ τὸν παπαφιλήπει εναν πορισσῶδ (;) καὶ τὸν ασπρογέρακα καὶ τοὺς ἄλους ὀλοῦ πταν θειλακομένει

ὡς τὰς . . ἀπο κορφοῦς· οφῆ . //ψη (;) ζαμπέλης καὶ ἐλευθεροθεῖ. Ἐν δὲ φ. 2^α 1819· ἐν μηνὶ Ιουλίῳ 10· ἐφάνη ἕνας κομήτης κατὰ τὸ μέρος τῆς πάργας μὲ κάπειαις ἀκτίνες ὅπου ἐδήκνιε τὸ συμβάν κακὸν καὶ οἴμουν καὶ ἐγὼ εἰς τὴν χώρα εὐφυρέριος. Εἰς τὸ αὐτῷ ἔτος 20 σεμπτερίου ἐστῆλαι τὸ γοθένω εἰς τὴν μητρόπολιν τὸ νικολάκη σαῦρο νὰ προγράψουν τὰ τίποτες τοὺς ὁ κόσμος ἡμέρα κηριακὴ καὶ εἰ σφακισάνη τοῦ ἐναντήθηκαν ὅστε ὅπου τοὺς ἐδήοξαν ἀπρακτοὺς. Ὁ κολονὲλ ἐκλέζως ὅπου εἶταν κομαντάτες τοῦ ἐεκακοφάνη καὶ ἐπεῖρε 60 ἐκλέζους καὶ ἤλαθε ναντοὺς πολεμήση καὶ εἰ σφακισάνη τὸν ἐκράτησαν καὶ δὲν τὸν ἀφήσαν νὰ ἔμπη εἰς τὸ χωριό· ἦταν ἡμέρα τρίτην καὶ ἐπήστρεψαι εἰς τὴν χώρα· ἐτόται εὐρέθει νὰ εἶναι ὁ ἀγάπειος λάζαρος προτοπαπὰς.

Ἐν δὲ φ. 2^α Σημείωμα Κυπριανοῦ ἱερομονάχου τῆ 12 φεβρουαρίου 1802 περὶ ἐλεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν χώραν τοῖς ἀγίας μαύδρας εἰς τῶν ναῶν τοῦ ἀγίου ἐνδόξου μεγάλου μάρτυρος διμητρίου. Ἐν δὲ φ. 2^β σημειώματα τοῦ ιη' αἰῶνος τελευτῶντος καὶ τοῦ ιθ' ἀρχομένου ἀναφερόμενα εἰς γεννήσεις καὶ βαπτίσεις, ἐν οἷς τὰ ἐξῆς ὀνόματα· Σπῦρος Ῥαυτόπουλος, Ἀναστάσιος Βλασσόπουλος, Χρῆστος Πολίτης, Χρῆστος Καραειδατίκοις, Γεώργιος Βαγενᾶς, Δημήτριος Κονιδάρης καὶ τὰ τῶν ἱερέων Ἰωακείμ Βρετοῦ, Ἀποστόλου Γαζῆ, Γερασίμου Βλασσοπούλου καὶ Κυπριανοῦ. Ἐν φ. 341^β . . . κανὸν τοῦ ἔδοσα διὰ διαβάση . . . το ἔδοσα τοῦ γαβριῆλ βελεσδα. Ἐν φ. 342 χειρὶ νεωτέρᾳ· Ἰωάννις· φοῦρος εγγραψα τῷ παρῶν· καὶ μαρτηρο· 1788· ἐπὶκαὶ ὁ ἰωάννικεῖος φοῦρος· ἱκονομος· εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἀγίου γεδργίου· εἰς τοῦ κάρους μαιτῶν πάρθενίω κολήδα ἠγοῦμενος· μαῖου δαικα· καλλίστρατος.

Ὁ κῶδιξ φέρει ἐπικεκολλημένον δελτάριον ἀρχαιότερον Ἀριθ. Καταλ. 10, προφανῶς ἐκ σειρᾶς ἀνηκούσης εἰς τὴν βιβλιοθήκην ἐκείνην, ἐξ ἧς περιήλθεν εἰς τὴν τῆς Βουλῆς. Φέρει δὲ παλαιὰν ἀρίθμησην κατὰ σελίδας.

Στάχισσι ἀπλῆ βυρσίνη.

49.

Χαρτ. 0,194 × 0,145. Αἰῶνος XVIII (φ. 181).

« Εἰς τὸ Α'ον, Βον καὶ Γον βιβλίον τῶν Μετεωρολογικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους Σχολαστικά ζητήματα, ἐκδοθέντα παρὰ Γερασίμου Ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητὸς κήρυκος τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ κοινοῦ κατὰ ἀμφοτέρας τὰς διαλέκτους τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλου ».

Ἐν τῷ κατὰ τὸ τέλος παραφύλλῳ Πίναξ τῶν ἐν ταῖς τριῶν βίβλοις ζητημάτων. Ἐν φ. 1^α ἐν τῇ κάτω ᾠφ' Ἐκ τῶν τοῦ Σπυρίδωνος Μίλιου. Ἐν δὲ τῷ κατὰ τὴν ἀρχὴν παραφύλλῳ γέγραπται δις· 1728 φεβρουαρίου η ἡτοῖ 8.

Τὰ φύλλα 104⁶ καὶ 142 ἀγραφα.

Στάχωσις ἀπλή ἐκ φύλλων χονδροῦ χάρτου.

50

Χαρτ. 0,21 × 0,15. Αἰῶνος XIX (σ. 82).

[Γεωργίου Κυζικηνοῦ] « Ἀναγραφή τῆς Κυζίκου εἰ-
τουν Ὑπόμνημα ἱστορικόν, ἀπὸ καταβολῆς τῆς πόλεως αὐτῆς,
μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, συλλεγεῖσα ἔκ τε τῆς αὐτοψίας
καὶ τῆς ἀναγνώσεως διαφόρων βιβλίων αἰωχῶ ».

Ἴδε τὴν λεπτομερῆ περιγραφὴν τοῦ κώδικος τούτου μετὰ
πολλῶν ἐξ αὐτοῦ ἀπανθισμάτων ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομνήμονι
Τόμ. Α' σ. 72 κ. ἑ.

(Ἐπεταὶ συνέχεια).